

Näin kirjoitat blogimerkintöjä

Thorleif Johansson

Blogit ja blogimerkinnät ovat yhteisöviestinnän oleellinen osa. Niiden avulla poliitikot rakentavat uraansa, blogeilla yritykset kertovat tuotteistaan ja niitä käyttämällä järjestöt kertovat tavoitteistaan. Blogimerkinnöillä me lionit voimme kertoa meille tärkeästä asiasta: auttamisesta.

Kerran viikossa – tai ei koskaan...

Moni innostuu ajatuksesta ryhtyä kirjoittamaan blogia – silloin kun on aikaa. Jos kuulut heihin, unohda koko juttu! On nimittäin niin, että blogin kirjoittaminen edellyttää sitoutumista. Joko kirjoittaa vähintään kerran viikossa – tai menee tekemään jotakin mielenkiintoisempaa. Miksi?

Ihmisen elämän rytmi on sellainen, että päivittäin hän lukee uutiset: aiemmin aamun lehdestä, nykyään useita kertoja päivässä televisiosta, netistä tai kännykästä. Viikon kuluessa – useimmiten arkipäivänä - hän pistäytyy itselleen tärkeissä verkko-osoitteissa. Ja jos siellä ei silloin ole uutta, niin käynnit harvenevat.

Tämä yleiseksi havaittu todellisuus näkyy erittäin selvästi myös lionien verkkosivuilla. Kävijätilastot kertovat lohduttomasti: jos sivuille ei tule uutta sisältöä viikoittain, ei ole kyllä sitten lukijoitakaan.

Blogi koostuu blogimerkinnöistä

Blogi on kokonaisuus, johon sen kirjoittaja tekee blogimerkintöjään. Kukin blogimerkintä käsittelee kerrallaan vain yhtä asiaa tai tapahtumaa, ei koko elämäkertaa tai kaikkia asiaan vaikuttavia seikkoja eri taustoineen.

Blogimerkinnät liittyvät aina tiettyyn aikaan, ja siksi ne tulee päivätä julkaisuajan mukaan, esimerkiksi (24.7.2013). Pelkkä päivä ja kuukausi eivät riitä, sillä parin vuoden kuluttua kukaan ei muista, minä vuonna se merkintä tehtiin... Ja huomaa: vuosiluku aina täyspitkänä!

Merkintöjen pituus voi vaihdella, mutta tyypillisen blogimerkinnän pituus on alle kaksi sivua. Jos merkintä on pidempi, alkuun tulee tehdä tiivistelmä edessä olevasta perusteellisemmasta kirjoituksesta.

Ajattelusta toteutukseen

Blogimerkintä ei synny vain istahtamalla kirjoituspöydän ääreen. Se on ideoiden, ajattelun, jopa elämänkestoisen kokemuksen tulos. Sen tuottamista voi kuitenkin helpottaa joillakin rutiineilla.

Kun tiedät, että edessä on blogimerkinnän tekeminen, niin aloita sen suunnittelu jo edellisinä päivinä. Ja kun päätät, mistä kirjoitat, anna alitajuntasi työskennellä asian parissa ainakin yli yön. Autolla ajaessa, junassa istuessa, jopa kokouksissa sen ydinkohdat kypsyvät – usein aivan huomaamatta.

Kun sitten ryhdyt kirjoittamaan, niin kirjaudu ulos Facebookista, älä lue sähköposteja ja kännykänkin voi laittaa hiljaiselle. Siten pystyt keskittymään kirjoittamiseen täysillä.

Jotkut hyödyntävät taustamusiikkia päästäkseen luovaan tilaan. Musiikki sulkee muun ympäristön hälyäänet ja luo joskus jopa blogimerkintään liittyvän tunnetilan. Voit siis vaihdella musiikin tyyliä blogimerkintäsi sisällön mukaan.

Blogimerkinnän – niin kuin kaiken luovan kirjoittamisen – haaste on aloittaminen. Alkuun kun pääsee, niin asia on silloin jo melkein tehty. Aloittamisessa auttaa aikaraja, dead line. Sen varassa syntyvät väitöskirjat, lehdet, artikkelit, televisiouutiset... Aseta siis itsellesi – ellei joku muu ole jo asettanut – aikaraha, jolloin blogimerkintäsi on oltava valmis. Muussa tapauksessa se jää usein valmistumatta. Sellainen ihminen on.

Kirjoita ensimmäinen versiosi muokkaamatta tekstiä. Ei kannata heti juuttua lillukanvarsiin ja piikkusääntöihin. Anna tekstin viedä. Sen muokkaamisen ja sanamuotojen hiomisen voit jättää seuraaville kierroksille, joita tulee olla ainakin toinen ellei peräti vielä kolmas.

Saatuasi ensimmäisen version valmiiksi käy se läpi ja korjaa kirjoitusvirheet, lauserakenteet ja muut kielipöin edellyttämät asiat. Mutta älä ole liian tarkka: hiomalla ja hinkkaamalla menettää usein blogimerkinnästä sen ytimen: henkilökohtaisen tunteen ja kokemuksen. Lukija kestää melkoisia kielellisiä puutteita, jos hän aistii tekstin sydämen.

Seuraavassa on joitakin ohjeita, joilla voit rakentaa hyviä, innostavia blogimerkintöjä.

Blogimerkinnän yleisvaikutelma

Blogimerkinnän yleisvaikutelma ratkaisee, saako se lukijoita. Puhutaan silmäilykulttuurista. Lukija silmäilee nettiosiakoita ja sivuja ja poimii sieltä itseään kiinnostavan. Hän ei paneudu tekstiin miettiäkseen, onko tämä häntä varten. Hän vain vilkaisee.

Muutaman sekunnin sisällä lukija ratkaisee, käyttääkö hän aikaansa syventymällä sisältöön perusteellisemmin.

Niinpä sivun oleelliset asiat on nähtävä yhdellä silmäyksellä, yhdellä näytöllisellä. Ja vaikutelman on oltava riittävän ilmava. Siksi esimerkiksi tekstin kappaleiden tulee olla lyhyitä. Muuten loppuu lukijalta happi.

Blogimerkinnän otsikko

Blogimerkinnässä kaikki lähtee liikkeelle sen otsikosta. Vanha journalistinen totuus on, että otsikko myy jutun alun – ingressin – ja sen jälkeen mahdolliset väliotsikot lisäävät jutun luettavuutta.

Lyhyissä blogimerkinnöissä ei väliotsikkoja ole, joten otsikko on oleellinen: sen myötä sisältö joko saa lukijoita – tai menettää heidät.

Seuraavassa joitakin otsikkoon liittyviä ohjeita:

- Otsikon tulee olla kuvaileva – mutta ei arvoituksellinen: vältä turhaa näppäryyttä.
- Otsikko saa olla - sen jopa tulee ollakin – pitkä.
- Vältä yhden iskusanan otsikoita: *”Ahkerina”* *”Joulu”* *”Hampuriin!”*
- Vältä itsestäänselvyyksiä: *”Kevät tulee”* *”Kausi on alussa”* *”Klubit käynnistävät toimintaansa”*.
- Otsikossa tulee mielellään olla verbi: verbi on tekemiseen liittyvä teonsana!
- Vältä passiiviverbejä: *mennään, tulee tehdä, on oltava* – ne eivät tarkoita mitään!
- Ei itsestäänselvyyksiä otsikkoon.
- Otsikko voi sisältää yllättävän väitteen.
- Tärkeä avainsana kannattaa sijoittaa otsikon alkuun.
- Otsikon antama lupaus on lunastettava tekstissä.

Mielenkiintoinen kuva houkuttelee lukemaan

Otsikon ohella kuvat saavat lukemaan. Vain harvoin pelkkä tieto blogin kirjoittajasta (poliitikot, julkisuuden henkilöt, viihdemaailman tähdet) antaa sille merkittävyyttä. Mutta jokainen kirjoittaja voi herättää sivulle sattuneen mielenkiinnon hyvällä kuvalla. Nopea vilkaisija tarttuu kuvaan ja saattaa syventyä sen jälkeen itse tekstiinkin.

Mikään ei rakasta itseään niin paljon kuin järjestö omaa organisaatiotaan. Siitä huolimatta kuvissa kannattaa välttää pönötystä. Hauskat ja yllättävät tilannekuvat saavat paremmin lukemaan kuin henkilöasetelmat! Ja hyvän tekemisen tarinoissa kannattaa kuvata mieluummin hyvää elämäänsä saanutta kuin sen tuojia.

Blogimerkintään voi liittää montakin kuvaa, mutta kannattaa menetellä siten, että vain yksi on pääkuva ja muut kuvat ovat merkinnän lopussa kuvagalleriana.

Blogimerkinnän väliotsikot

Blogimerkintä on yleensä niin lyhyt, ettei väliotsikoita tarvita. Jos teksti on pidempi kuin yksi sivu, väliotsikko kannattaa kuitenkin laittaa.

Pitkässä tekstissä väliotsikot helpottavat sisällön hahmottumista ja tekstin silmäilyä. Ne kertovat myös sisällön rakenteesta. Ja huomaa tämä: ne helpottavat myös blogimerkinnän kirjoittajaa hänen kiteyttäessään sisältöä.

Tekstin muotoilu ja jäsentely

Pahinta, mitä blogimerkinnän kirjoittaja voi tehdä, on kirjoittaa teksti yhteen pitkään pötköön ilman minkäänlaista kappalejakoja tai muuta muotoilua.

Mutta kappaleisiin jakaminen ei vielä riitä. Usein jaetutkin kappaleet ovat liian pitkiä. Ei havaita, että esimerkiksi Wordin tavanomaisilla asetuksilla luotu tekstin yksi rivi onkin netissä lähes kaksi riviä. Siten esimerkiksi asiakirjassa aivan hyvän näköinen viisi riviä onkin näytöllä 8-10 riviä – eikä sitä kukaan jaksakaan lukea!

Karsi tekstistä turhat sanat. Niitä on usein ensimmäisen raakakirjoittamisen jälkeen, etenkin jos kirjoitat niin kuin puhuisit. Kun sitten käyt lävitse tekstin uudelleen niin poista turhat sanat, katko virkkeitä lyhyemmiksi ja poista turhia viittauksia virkkeen muihin osiin. Tekstistä tulee iskevämpää – ja luettavampaa!

Kirjoita helppolukuista yleiskieltä, ja vältä vierasperäisiä sanoja. Vältä myös lyhenteitä: km, puh., milj., €... Netin sähköiseen maailmaan mahtuvat täysimittaisetkin sanat!

Eryteisesti vältä lionlyhenteitä: DG, DC, LCIF, MJ, ARS... Kaikille niille löytyy suomenkieliset vastineet – jos nyt niitä joka paikassa tarvitsee käyttääkään...

Käytä lyhyitä virkkeitä äläkä rakenna pitkiä sivulauseketjuja: jos, ja kun, ja jos, ja, että, mutta... Päälause toimii usein parhaiten, mutta pelkkien päälauseiden käyttö on joskus töksähtelevää. Kirjoita siis vaihtelevasti eri rakenteita.

Elävöitä sanomaasi esimerkein: *”Sri Lankan lions-ystävien seuran yhden jäsenen vuosimaksulla pelastetaan yhden ihmisen näkö!”*

Verbi on kielen moottori, varsinkin sen aktiivimuoto. Kun klubissakin *”tehdään”, ”ollaan”, ”mennään”*, niin kukaan ei tee, ei ole eikä mene, mutta kun nimetty henkilö *”tekee”, ”on”* ja *”menee”*, niin silloin tapahtuu...

Vältä mitään sanomatonta tekstiä. Esimerkki eräästä muistiosta: *”Meidän tulee suorittaa laaja-alaista uudistustoimenpiteiden kehittämistyötä useilla elintärkeillä sosiaalityön sektoreilla.”*

Havainnollista lukusana: rahat, matkat, kokoilmaisut. Varsinkin rahasummien tajuaminen on vaikeaa. Tavallisen lukijan rahantaju rajautuu korkeintaan kodin hintaan. Sen jälkeen miljoonat ja miljardit pyörivät taivaallisissa mitoissa.

Erittele, taustoita ja kerro yksityiskohtia. Yksityiskohdat kiinnostavat!

Mene yleisestä yksityiseen ja päinvastoin, mutta pidä huoli, että yhteys on selkeä ja pitää paikkaansa. Väärät johtopäätökset vievät luottamuksen.

Ja turha pois! Siis tiivistä, tiivistä ja tiivistä...

Vältä ylipitkiä yhdyssanoja. Älä suotta puhu lionharrastusaktiviteetista tai ympäristösuojelutoiminnasta vaan joulukuusien myymisestä ja ympäristön suojelusta.

Kiinnitä huomiota oikeinkirjoitukseen. Kannattaa kirjoittaa teksti esimerkiksi Word-ohjelmalla, jolloin voi hyödyntää sen oikolukutoimintoa. Sen jälkeen kirjoitetun tekstin voi kopioida Verkkoviestin-julkaisujärjestelmään.

Pilkkusäännöt kannattaa opetella. Tosin niiden kohdalla voi tyylikkäästi myös joustaa, mutta se edellyttää ensin sääntöjen hallitsemista.

Käytä myös muita välimerkkejä oikein ja monipuolisesti – ne lisäävät luettavuutta. Vältä kuitenkin tämän hetken muoti-ilmiötä puolipistettä!

Opettele isojen ja pienten alkukirjaimien ja yhdysmerkin käyttö. Seuraavassa joitakin lionkäytäntöjä:

- lion
- lionsklubi
- lionstoiminta
- lionsmerkki

- Lions-lupaus
- Lions-tavoitteet
- Lions-periaatteet
- Lions-ritari
- Lions-ansiomerkki

- LION-lehti

Kappaleet

Blogimerkinnässä teksti jakautuu kappaleisiin, joiden ylä- ja alapuolella oleva tyhjä tila helpottaa sisällön hahmottamista. Niinpä

- Pidä kappaleet lyhyinä.
- Kappaleessa vain 1-3 virkettä – vaikka tuntuisi vielä paperilla lyhyeltäkin. Netissä on riittävä.
- Vaihtelee kappaleiden pituutta.

Väliotsikointi

Blogimerkinnät ovat tavallisesti niin lyhyitä, ettei väliotsikkoja tarvita. Joskus tekstin pituus tai sisällön rakenne edellyttävät niitä. Väliotsikkojen sisältöä koskevat samat ohjeet kuin otsikoitakin.

Listojen käyttäminen

Listoja kannattaa käyttää sisällön hahmottamiseksi ja iskusanoissa. Vältä kuitenkin ranskalaisia viivoja, sillä ne eivät näytä hyviltä nettisivuilla. Parempi vaihtoehto on numeroimaton lista –toiminto eli:

- listan kohta yksi
- listan kohta kaksi
- listan kohta kolme

Jos teksti edellyttää numeroituja listoja, niin silloin käytetään numeroitujen listojen ominaisuutta. Numerot syntyvät Verkkoviestin-julkaisujärjestelmässä nettisivuilla automaattisesti, joten jos sinne lisätään myöhemmin jokin uusi kohta, niin numerot päivittyvät kohtien mukaan.

1. listan kohta yksi
2. listan kohta kaksi
3. listan kohta kolme

Lihavoinnit

Lihavointi on paras tapa korostaa tärkeitä asioita tekstin seassa. Sen käytön tulee olla kuitenkin perusteltua. Lihavoinnin liiallinen käyttö tai itsestäänselvyksien lihavointi vie sen tehon.

Yksittäisten sanojen lihavointi tekee tekstistä levottoman. Parempi on lihavoida useamman sanan kokonaisuus, jolloin asian sisältö hahmottuu jo pelkkää lihavoitua kohtaa vilkaisemalla. Lihavointi on vilkaisukohde!

Henkilöiden nimet lihavoidaan silloin, kun ne esiintyvät tekstissä ensimmäisen kerran.

Kursivoinnit

Kursivointi ei ole yhtä hyvä korostuskeino kuin lihavointi, sillä kursivoitua tekstiä on vaikeampi lukea näytöltä. Kursiivia käytetään kuitenkin esimerkiksi teosten nimissä (*Leijonahenki, Tuntematon sotilas*), teemoissa (*Follow Your Dream*) ja yhtyeiden nimissä (*Rolling Stones*).

Kursivointia käytetään myös silloin, kun lainataan jonkun lyhyttä tekstiä oman tekstin sisällä, esimerkiksi kappaleen osana.

Kun lainaus on vähintään yhden kappaleen mittainen, käytetään sisennystä. Sisennys helpottaa tekstiä vilkaisevaa lukijaa erottamaan muiden ajatukset blogin kirjoittajan mielipiteistä.

Videoita blogimerkintään

Blogimerkinnät sisältävät yhä useammin lyhyitä (!) videoita. Verkkoviestin-julkaisujärjestelmässä videot muuttuvat siirron yhteydessä suoraan oikeaan tekniseen muotoon. Sivuille voi myös upottaa esimerkiksi *YouTubesta* löytyvän videopätkän, jolloin vierailijoiden ei tarvitse siirtyä pois sivuilta.

Linkkien käyttö

Linkkejä kannattaa hyödyntää blogikirjoittamisessa. Tekstissä mainittuun lähteeseen kannattaa aina tehdä linkki, mikäli se on julkaistu verkossa. Tekstistä tulee myös ilmetä, millaiseen sisältöön ja kohteeseen linkki vie.

Linkit tulee sijoittaa siten, että teksti etenee sujuvasti eivätkä linkit vaikuta tekstin luettavuuteen. Erityisesti tulee välttää viittauksia itse linkkiin, kuten ”*klikkaa tästä*”.

Tekstiä ei saa myöskään katkaista linkin sisällöllä. Ei siis näin:

Lisää Lions Questistä osoitteessa [www.lions.fi/toiminta/lions_quest - elamisentaitoja/](http://www.lions.fi/toiminta/lions_quest_-_elamisentaitoja/)

vaan: [Lions Quest antaa nuorille elämisen taitoja.](#)

Vältettäviä muotoiluja

Vältä kaikenlaisia muita tekstin muotoiluja kuin jo mainitut. Esimerkiksi molemmilta reunoilta tasattu teksti on huonon ja reikäisen näköistä ja palsta rivittyä epäselvästi. Sama koskee keskitettyä tekstiä.

Alleviivaus on huono korostamisen muoto, sillä se on varattu linkeille.

Vältä isojen kirjainten eli VERSAALIN käyttöä. Sen lukuarvo on huonompi kuin pienten kirjainten, ja versaalin runsas käyttö näyttää kovin amatöörimäiseltä.

Kuka lukee blogimerkintöjasi?

Suomen Lions-liiton käyttämässä *Verkkoviestin* -julkaisujärjestelmässä on monipuolinen tilastointi, joka kertoo muun muassa, miten paljon kutakin sivua luetaan. Joskus tulos ilahduttaa, toisinaan masentaa. Siitä huolimatta kannattaa aika ajoin pysähtyä tutkimaan esimerkiksi sitä, millainen merkitys otsikolla tai kuvalla on jonkin tietyn blogimerkinnän suosiolle – tai sen puuttumiselle.

Blogeja kuitenkin luetaan. N-piirin kauden 2012-2013 piirikuvernööri **Jukka Kärkkäinen** kirjoitti yhteensä 159 [blogimerkintää](#). Ne kertoivat lionstoiminnan lisäksi hänen harrastuksistaan, joskus kommelluksistaan ja unelmistaan. Niissä oli myös tarinoita. Siksi niitä luettiin kauden aikana lähes 11.000 kertaa!

Kannattaa siis tehdä blogimerkintöjä!

Blogin kirjoittajan huoneentaulu

- Kirjoita blogimerkintä vähintään viikoittain!
- Blogimerkinnän yleisvaikutelman tulee olla ilmava.
- Otsikon tulee olla kuvaileva ja riittävän pitkä.
- Mielenkiintoinen kuva imaisee lukemaan.
- Väliotsikkoja ei yleensä tarvita.
- Ei liian pitkiä tekstejä.
- Lyhyet kappaleet: vain 1 – 3 virkettä.
- Varmista selkeät lauseiden väliset suhteet.
- Kirjoita matka tutusta tuntemattomaan.
- Kerro tarinoita!
- Esimerkit helpottavat vaikeiden asioiden hahmottamista.
- Kuvaile, mitä esittämäsi asia tarkoittaa käytännössä.
- Vältä lyhenteitä.
- Listat tiivistävät ja auttavat hahmottamaan asioita.
- Käytä lihavoitinta harkiten.
- Lyhyet lainaukset kursivoidaan, pitkät sisennetään.
- Linkit erottavat nettimaailman painetusta!